

вѣ фамиліѣ, приготоуи се да замини. Той благослови отъ все сърдце княза, княгыниѣтъ и рожбѣ-тъ имъ. А сзды-тѣ имъ непрестанвахъ. Генрихъ отъ жалость неможише да се истегли отъ рѣце-тѣ мѣ.

Сички-тѣ го сздружихъ до палатни-тѣ врата, дѣто го чакаше еднѣ брчка (кучіа) Князова. Той се качи на неѣ и заминна, като на всн-тѣ остава найдобрыте привѣтствіа. И предъ да трьгне рече: оставайте сз здравье! нѣка да сте благополучны, и нѣка ви пази Боже-то благословеніе въ крайно благоденствіе до дълбока старость. Ще се видиме пакъ единъ други на небето.

край